

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Bitá-Petrik és Társai Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Bitá Judit ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a korábban dr. Pápista Zoltán ügyvéd, majd a dr. Kézdi Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Kézdi Andrea ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indított perében - amely perbe a Horváth és Bebesi Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Horváth Erzsébet Veronika ügyvéd által képviselt beavatkozó neve (fél címe 1) az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Bíróság 2009. április 15. napján kelt 10.P.25.314/2004/50. számú ítélete ellen a felperes részéről 51. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint plusz áfa összegű, a beavatkozónak ugyancsak 50.000 (Ötvenezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg az államnak felhívásra 120.000 (Egyszázhuszezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes az alperessel azonos nevű gazdasági társaság által üzemeltetett klinikán 2000. évben lézeres kezelésen vett részt, melynek célja a lábán és az arcán lévő szőrzet eltávolítása volt. A kezelés hatására a lábszárán égési sérülés keletkezett. A gyógyulást követően néhány alkalommal ingyen kezelték. 2003. márciusában kereste fel újra a klinikát, ahol az alperes mint visszatérő páciens fogadta, ugyanakkor tájékoztatta, hogy csak a nevében azonos a korábbi klinikai üzemeltetővel. Az alperes 2003. március 20-án IPL készülékkel szőrtelenítő kezelést végzett a felperesnél az állon és a bajusz széli részen. A dekurzus szerint minimális bőrpír lépett fel. A kezelést 2003. április 17-én a jobb comb külső és belső oldalán és az állon folytatta, közepes hatékonysággal. A felperes a kezelésért 30.000 forintot fizetett. Ezen a napon írta alá az IPL és lézerkezelés elvégzéséhez

hozzájáruló nyilatkozatot, mely azt tartalmazza, hogy kivételes esetekben égés vagy hólyagképződés is lehetséges, amely pörk vagy hólyagok formájában nyilvánul meg. Ennek várható gyógyulási ideje 1-2 hét. Előfordulhat az is, hogy az égett bőrfelületen a gyógyulás után a bőr világosabb vagy sötétebb színűvé válik, ilyenkor az eredeti bőrszín visszanyeréséhez több hónapra is szükség lehet, illetve kivételes esetekben maradandó lehet.

A felperes 2003. november 13-án újabb kezelésre jelent meg az alperesnél. Az ambuláns lapon rögzítettek szerint a kezelés megkezdése előtt közölte: hatékonynak találta az addigi szőrtelenítést, ennek folytatását szeretné az állon, a combokon és a lábszárakon. Utoljára a jobb comb kezelése történt mellékhatás nélkül. Az alperes az előző paraméterekkel kezdve fokozatosan emelte a kezelés erősségét a bal comb feszítő felszínén, de urticariform oedemás erythemás bőrreakció miatt végül kisebb agresszivitású kezelést tudott adni. A bikinivonalban a felperes jól tűrte a kezelést. A bajusz, szakáll tájékon enyhe arythéma mellett jó szőrvesztés látszott. Az alperes utókezelésként fényvédelmet, Alkcéma kenőcs használatát írta elő azzal, hogy kontrollra egy hét múlva rendelte vissza a felperest. A felperest másnap a ... Kórház Égési és Plasztikai Sebészetén a testfelület kevesebb mint 10%-át érintő égés miatt elsősegélyben részesítették. Rögzítették, hogy a bal comb elülső és mediális felszínén szabályos négyszög alakú erythemás foltok, illetve bullaképződés áll fenn. A másnapi ambuláns lap szerint a felperes láztalan volt, a lábán újabb bullák jelentek meg, azok környéke békés volt. 2003. november 17-én azt tapasztalták, hogy a bullaképződés folytatódott. A felperes az alperesi kezelés következtében 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett el, melynek nyomai hosszabb ideig láthatók voltak, de végül teljes mértékben, maradandó tünet nélkül elmúltak.

A felperes keresetében 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és a kezelésre kifizetett 106.800 forint vagyoni kára megfizetésére kérte kötelezni az alperest, valamint igényt tartott ezen összegek után 2003. november 13. napjától évi 11% kamatra is. Az utolsó tárgyaláson a nem vagyoni kártérítés iránti keresetét akként módosította, hogy az alperest 2.000.000 forint és ezután 2003. december 1-től 2005. január 1-ig évi 11%, 2005. január 1-től a „mindenkori költségvetésben” meghatározott mértékű kamat megfizetésére kérte kötelezni. A keresetét a Ptk. 339. §-ára és az 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 28. §-ára alapította. Előadta, hogy 2003. november 13-i kezelés során a bal lábán a kezelés erőssége miatt égési sérülések keletkeztek. A kezelést követően érezte, hogy a combja felső felszíne ég, majd valamilyen kenőcsöt kentek erre a felületre és november 17-re visszarendelték kontrollra. Alkcéma kenőcsöt írtak fel, melyet kiváltott a gyógyszertárban. Az állapota rosszabbodott, ezért másnap felkereste a ... Kórházat, ahol tetanusz oltást kapott, a vízhólyagokat eltávolították, a sebeket fertőtlenítették és bekötötték. Fájdalmai a negyedik napra enyhültek valamelyest, betegállományba került, az égési sérülései maradandóak, nem tűntek el nyomtalanul, nap vagy szolárium hatására a bőrfelületen elszíneződött nyomok láthatóak. Szabadidejét napon eltölteni nem tudja, az életvitelében nehézségek adódtak. Indítványozta újabb igazságügyi szakértő kirendelését, mivel igazságügyi szakértők perbeli

szakvéleményével szemben az volt az álláspontja, hogy az alperes hanyag módon állította be a készüléket és magasabb dózist alkalmazott, mint amekkorát lehetett volna. A jobb combon végzett és alkalmazott eljárás sikeres volt, ezen a testrészén 30-as erősségű, szövődmény nélküli besugárzás történt, ezzel szemben a bal comb egyes területeken jobban, máshol kevésbé megégett, ezen a részen a besugárzás erőssége meghaladta az 50-est. A jelzett panaszt követően az alperes még mindig nem a megfelelő mértékben csökkentette a kezelés erősségét.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Állította, hogy a klinikát korábban azonos néven üzemeltető gazdasági társaságnak nem jogutódja, így a 106.800 forint összegű kezelési költség követelés vele szemben minden alapot nélkülöz. Azzal védekezett, hogy a felperes tisztában volt a kezelés esetleges kockázataival, annak lehetséges szövődményeivel. A 8 napon belül gyógyuló sérülése nyom nélkül gyógyult. Elzárkózott attól, hogy a megjelent tüneteket enyhítse, a kontroll időpontban nem jelent meg, ezzel nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének. A kezelés és a paraméterek beállítása szakszerű, pontos volt, több lépcsőben próbálták elérni azt az optimális beállítást, amitől a legjobb eredmény volt várható. A keletkező hatások kontrolláltak voltak, azaz a kezelés során a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel járt el, mindent megtett annak érdekében, hogy a felperesnél ne forduljon elő égési sérülés, illetve annak észlelésekor a szükséges intézkedéseket megtette. A kezelési dokumentumokból is megállapíthatóan a zavaró tünetek észlelésekor a kezelőorvos csökkentette a dózisokat, és kezelést indított a károsodott területre, valamint utókezelésre és kontrollra is javaslatot tett. A felróhatóság hiányán kívül az alperes a jogellenesség hiányára is hivatkozott, mivel a felperes önként vállalta a kezeléssel járó kockázatokat. Írásbeli beleegyezését adta a kezeléshez, a kockázatokat a korábban vállalt kezelések kapcsán szerzett tapasztalatai alapján is ismernie kellett. Az alperes álláspontja szerint a felperes nem bizonyította a kár felmerültét és összecszerűségét. Az uszodába, strandra járásban nem volt akadályozott és jelenleg sem az, normális életmódot folytathat.

Az alperesi beavatkozó az alperessel egyezően kérte a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 306.400 forint feljegyzett kereseti illetéket, az alperesnek és az alperesi beavatkozónak pedig külön-külön 200.000 forint plusz 40.000 forint áfa perköltséget.

Az ítélet indokolásában felhívta a Ptk. 348. §-át, 339. §-át, valamint az Eütv. 77. § (3) bekezdését, 119. § (3) bekezdés b) pontját, 126. § (3) bekezdését, 129. § (2) bekezdés b) pontját és a 244. §-át. A peradatokból megállapította, hogy az alperes által folytatott kezelés során a felperes égési sérülése kétséget kizáróan bekövetkezett, ezért a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte a kártérítési felelősség alóli kimentés annak bizonyításával, hogy az ellátás és kezelés során az elvárható gondossággal és körültekintéssel járt el, mégis bekövetkezett a

káros eredmény. A kirendelt igazságügyi szakértők szakvéleményéből arra következtetett, hogy az alperes a kezelés során a legnagyobb gondosság és körültekintés mellett járt el; olyan szövődmény lépett fel, melynek esetleges bekövetkezésével a felperes tisztában volt. A szakértői vélemények és a tárgyalás közvetlensége alapján megállapította, hogy a felperes maradandó károsodás nélkül gyógyult. Az életvitelében valójában semmilyen módon korlátozva nincs. Szükségtelennek tartotta újabb szakértő kirendelését, mert az orvosszakértői vélemények mindegyike világos, kellően részletezett, indokolt és megalapozott volt. A felperes nem tudott felhozni olyan körülményt, amely a szakvélemények megdöntésére alkalmas lett volna. Rámutatott arra, hogy az orvosi dokumentáció hitelességével kapcsolatos aggályok nem nyertek igazolást. Az ... Kft. nyilatkozata szerint nem lehet a készülék adatnyilvántartó rendszerében utólagos módosítást végrehajtani, a páciensek kezelésének adatait megváltoztatni. A dokumentáció hitelességét a kezelést követően készült fénykép sem tette kétségessé.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az alperes 2.000.000 forint tőke, ennek 2003. november 13. napjától számított mindenkori költségvetési törvényben meghatározott kamata és a perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem állapította meg az alperes felelősségét. A per során nem volt vitás, hogy az alperes a kezeléskor a gép erősségét 52-esre növelte, annak ellenére, hogy már az 50-es erősség alkalmazásakor jelentkeztek az égési sérülések. A gép kezelési útmutatója szerint 40-es erősség fölé nem ajánlott az erősséget emelni. Az elvárhatóságot illetően hivatkozott az Eütv. 119. § (3) bekezdés b) pontjában foglaltakra. Utalt arra, hogy a kirendelt igazságügyi szakértők az égési sérülés, mint szövődmény okát, nem tudták megállapítani, a géphiba, helytelen beállítás, gondatlan eljárás lehetőségét csak az egyikük zárta ki. A tanúként meghallgatott plasztikai sebész pedig ebben jelölte meg az égési szövődmény konkrét okát. Az alperesi dokumentáció ellentmondásos: a kezelő lapon feltüntetett ütésszámok és az idő nem áll összhangban; a fotókon nem számolható össze annyi ütésnyom, mint amennyi a dokumentációban szerepel; az áprilisi kezelést 30-as erősséggel kezdte az alperes majd 42-es erősségig fokozta és a kezelés eredményes volt, míg a novemberi kezelést 39-es erősséggel kezdte és 52-es erősségig emelte, mely égési sérülést okozott; az áprilisi kezelő lapon 42 ütésszámot, a novemberin 188 ütésszámot rögzítettek. A felperes szerint e peradatok alapján megállapítható az alperes kártérítési felelőssége. A kapott tájékoztatás nem volt megfelelő, mert az első és a második kezelés között nem írtak alá beleegyező nyilatkozatot, annak ellenére, hogy a kezelések fokozata eltérő volt. A sérülései egyes élethelyzetekben - napozás, szolárium - maradandónak tekinthetők, de csupán az elszenvedett fájdalom miatt is megilleti a nem vagyoni kártérítés.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Kizárt az álláspontja szerint a magatartásának jogellenessége, tekintettel arra, hogy a felperes teljes mértékben tisztában volt a kezelés esetleges kockázataival, szövődményeivel. A kirendelt igazságügyi orvosszakértő megállapította, hogy a

kezelés során az orvos a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel járt el, a felperes ezzel szemben nem tudta bizonyítani, hogy égési sérülései a hanyag orvosi kezelés, illetve mulasztás miatt következtek be, és az életvitele megváltozását sem támasztotta alá. Az igazságügyi szakértői vélemények valamint a bírói szemrevételezés alapján a kezelés hatására kialakult égés semmilyen maradandó nyomot nem hagyott és a felperes ezen állapota végleges, maradandó károsodás nélkül gyógyult, életvitelében semmilyen módon korlátozva nincs. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének, mert nem használta az előírt kenőcsöt, nem fordult hozzá a panaszaihoz, így nem tudta enyhíteni a tüneteit.

Az alperesi beavatkozó csatlakozott az alperes fellebbezési ellenkérelméhez. Kiemelte a tárgyaláson meghallgatott igazságügyi szakértő azon nyilatkozatát, hogy a bőrfelület más-más időpontban több okból is különféleképpen reagálhat az ugyanolyan erősségű kezelésre.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése és annak jogi indokolása helytálló. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a következőket emeli ki.

Az alperes által adott tájékoztatás kitért arra is, hogy a kívánt eredmény eléréséhez több kezelésre van szükség, melynek ismételése között bizonyos időnek kell eltelnie. Az igazságügyi szakvélemény szerint a kezelés szükséges és elégséges dózisa előre nem, csak az adott kezelés alkalmával, annak során határozható meg és változtatandó. Ebből következően az alperes által adott egyszeri tájékoztatás megfelelő volt. A felperes birtokába került minden olyan lényeges információ, amely alapján megalapozottan dönthetett arról, hogy aláveti-e magát a kezelésnek vagy sem.

Az alperes megfelelően alkalmazta a kezelést. Az igazságügyi orvosszakértő előadta, hogy nagyon kicsi a rés a még elfogadható terápiás hatású dózis és a már károsodást okozó dózis között. Ráadásul a kezelő fej hatásossága sem mindig teljesen egyforma, van úgy, hogy a kezelő orvos kisebb teljesítményűnek észleli és ilyenkor magasabb dózist kénytelen használni. Ezért azt a módszert alkalmazzák, hogy ezeket is figyelembe véve egy kikalkulált alacsonyabb dózissal indulva emelik a dózist, figyelve a tüneteket és amikor az érzékelhető, hogy a páciens bőre már érzékenyebb a kezelésre, akkor csökkentik a dózist. Ennek során bekövetkezhet égés vagy hólyagképződés is, melyre a kezelés előtt az alperes felhívta a figyelmet, a felperes pedig ennek ismeretében járult hozzá a kezelés elvégzéséhez. A kezelést végző orvos tanúvallomása és az orvosi dokumentáció szerint a felperes korábbi kezelése közepes hatékonyságú volt a kisebb dózissal. A novemberi kezelést az orvos nagyobb dózissal indította, de ebből kifolyóan semmilyen panasz nem keletkezett az induláskor, azaz a tapasztalatai birtokában jól választotta meg a

dózist. A megszokott módon, a gép kezelési útmutatója szerint a kellő hatás érdekében fokozatosan emelte a dózist, és figyelte annak felperesre gyakorolt hatását, amikor pedig azt érzékelte, hogy a felperes bőre már aktuálisan érzékeny a kezelésre, akkor csökkentette a dózist, és az észlelt elváltozásra kezelést nyújtott. A felperes személyes nyilatkozata és a kezelőorvos tanúvallomása alapján tényként volt megállapítható, hogy a kezelt felületet jégzselével a kezelés közben is folyamatosan hűtötték. A kezelőorvos az 50-es erősségnél közepes fokú bőrpír észlelt és a még jobb hatás érdekében megpróbálta a kezelést 52-es erősséggel folytatni. Az igazságügyi szakértő véleménye szerint önmagában a bőrpír egy reakció, mely nem azonos az elsőfokú égéssel, és elmúlhat anélkül is, hogy ilyen égés alakuljon ki a helyén. A kezelések alkalmával bőrpír mindig jelentkezik, ezért nem lehet azonnal megállapítani, hogy milyen fokú égés következett be, ha egyáltalán bekövetkezett égés. A másodfokú égésre jellemző hólyagok nem mindig jelentkeznek azonnal, hanem csak néhány óra vagy akár egy nap elteltével.

A sérült területről csak a kezelést követő napon és a későbbiekben készült fényképfelvételekre is figyelemmel, a már részletezett kezelési mód, a gép kezelési útmutatója továbbá az adatnyilvántartó rendszer utólagos módosításának kizártságát igazoló nyilatkozat alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az orvosi dokumentáció hitelességével kapcsolatos felperesi aggályok igazolást nem nyertek. A rendelkezésre álló peradatok mellett az volt megállapítható, hogy az alperesi dokumentáció adatai között nincs ellentmondás. A felperes égési sérüléseit ellátó orvos tanú vetette fel lehetőségként a gép meghibásodását, helytelen beállítását, ennek alapjául szolgáló peradat azonban nincs. A géphiba és a helytelen beállítás csupán feltételezés, azt egyik igazságügyi szakértő sem erősítette meg. Az adott kezelési mód jellege miatt a kezelés következményének kialakulásában szerepet játszó géphibára, helytelen beállításra nem lehetett következtetni.

Az igazságügyi szakértői vélemények nem támasztották alá a felperes azon állítását, hogy a sérülései maradandóak. Az általa elszenvedett fájdalom nem vitatható, de azzal a korábbi kezelés során szerzett tapasztalatai valamint az aláírt tájékoztatás alapján számolhatott, és mivel az alperes a kezelést - az előzőekből kitűnően - kellő gondossággal végezte, e következményért felelősség nem terheli.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint - helyes indokai alapján - helyben hagyta, és az eredménytelenül fellebbező felperest a fellebbezési eljárás költségeinek megfizetésére kötelezte a Pp. 239. §-a értelmében alkalmazandó 78. §-a, valamint 83. § (1) bekezdése alapján. Az alperes és az alperesi beavatkozó jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1), (5) és (6) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg. A felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, továbbá 15. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2010. március 10.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró